

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXIX. évfolyam 2. szám

2019. február

Az igaz ember a hite által él

"Hallgassatok rám, ti szigetek, figyeljétek, távoli nemzetek! Már az anyaméhben elhívott engem az ÚR, születésemtől fogva emlegeti nevemet. Éles karddá tette számat, keze ügyében tartott engem. Hegyes nyíllá tett, tegzébe dugott engem. Ezt mondta nekem: Szolgám vagy, Izráel, rajtad mutatom meg dicsőségemet! Én azonban ezt mondtam: Hasztalan fáradoztam, semmiért, hiába pazaroltam erőmet. De az ÚRnál van az én ügyem, és munkám jutalma Istenemnél. Most pedig ezt mondja az ÚR – aki már az anyaméhben szolgájának teremtett, hogy visszavezessem hozzá Jákóbot, és köréje gyűjtssem Izráelt, mert nagyra becsül engem az ÚR, és Istenemnél megvan rá az erőm –, ezt mondta: Kevésnek tartom, hogy Jákób törzseinek helyreállításában és a megmentett Izráel visszatérítésében légy az én szolgám. A népek világosságává teszek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig." Ézsaiás 49, 1-6.

Ez az ige személyesen is érthető, de elsősorban Isten népéről, az ő egyházáról, szűkebben a gyülekezeetről szól.

Isten ott volt a kezdetekben. Ő adta az elhívást, munkálta ki az alkalmasságot, jelölte ki a célt. És ő hallgatott meg akkor is, amikor elsírtuk a panaszainkat, a kifogásainkat, a vádjainkat. Hogy keveset láttunk, keveset éreztünk.

Ezen csak a hit segíthet, ami által az igaz ember él (Habakuk 2, 4). Hit, hogy ez nem a te ügyed, hanem az övé. És van jutalma a munkádnak, erőfeszítéseidnek, nála. Ezen a hiteden keresztül szól most

Isten, és megerősíti az elhívásodat, a tényeket, hogy ki ő, és ki vagy te neki, mi a célja veled. Megbecsül és megerősít, ez nem semmi! Amint a hit által nézed és vallod meg igazságait, új erőt ad, sőt emeli a tétet is: helyreállításon és visszatérítésen túl világosság és szabadítás!

Hitet nekünk, dicsőséget neki!

Boros Dávid lelkipásztor

Bizalom istenben

Isten, te vagy az én pajzsom,
Te vagy az én erős váram.
Sehol nincsen nyugodalmam
Csak benned van bátorságom.

Hasztalan tör rám a végzet,
Balszerencse minden átka:
Tenger vész közt megfogódzom
Hitem biztos horgonyába.

Vesszőzhet vad, viharos éj,
Nem rémít, ha csapkod, lángol:
Erős karod megragad és
Kivezet az éjszakából.

(Forrás: Eternus.hu) Endrődi Sándor

ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT...

(Zsoltárok 103, 1 - 4)

2018. november 6-án vizes kövön megcsúsztam és hanyatt estem, erősen beütöttem a fejemet. Csigolya törés miatt stabilizációs gerinc műtétre volt szükség. Kifejezett agyrázkódás is volt.

A baleset pillanatában az első gondolatom az volt, hogy még nem vagyok kész, -

Uram, adj haladékot!

A következő pillanatban megmozgattam a lábamat – és hálát adtam, hogy tudok majd járni, mozogni. Nem tudom, mennyi haladékot kaptam, van még formálni való rajtam és bizonyára van még feladatom, tennivalóm, ehhez kérem az Úr vezetését. Megértettem és átéltem, hogy nyomorúsághoz, testi szenvedéshez Isten áldása is jelen van. Lelki támogatást, nemcsak együttérzést kaptam sok testvértől, unokák és tágabb családtagok részéről, kollégáktól, amelyek az Úr szeretetét továbbították felém. Kézen fogható segítséget is kaptam a gyülekezetből két testvérnőtől.

A közelmúltban nagy veszteség ért bennünket. Majorné Kubina Erzsébet (aki Veszprémben élt családjával 60 éve), a Karácsonyi ígehirdetés (után), majd két unokájának bizonyágtételét meghallgatva otthonában rosszul lett (szívinfarktust kapott), és négy nap múlva az örökkévaló hazába költözött, 85 éves volt.

Bizonyosak vagyunk abban, hogy az Úr felkészítette őt. Amikor megköszöntük életét az Úrnak, nem csupán a bánat, hanem a hála könnyeivel búcsúztunk. SOLI DEO GLORIA

Dr. Kubina Ilona

KÜLDETÉS

Aki a sötétben indul,
Lámpást vigyen magával.
Erős legyen annak szíve
Ki küldetést ma vállal.

Kevés a szó. A tett se sok.
Kell hát a teljes élet.
Mit ér a sok haszontalan,
Elillanó ígélet!

Ki másnak is adni akar,
Legyen gazdag szívében.

Fusson, aki látja a célt,
Hátra soha ne nézzen.

A láng ellobban hirtelen,
De a parázs felizzik,
Ha fúj a szél... Az életed
Legyen tűz mindhalálíg!

Ha a tömeg közé indulsz,
Békét vigyél magaddal,
és tiszta, mély szeretetet.
Szívvel szeress, ne szájjal.

Légy ízes mindig, mint a só.
Világíts, mint a méceses.
Igazodj formáló Urad
Baráti, jó kezéhez.

Gerzsenyi Sándor

Életút és küldetés/folytatása 4. rész

*Krisztussal együtt keresztre feszítve
(Gal. 2, 20)*

Az erőltetés nélküli tanítás, az istentisztelet egyre inkább rávilágított hiányosságaimra, segített a küzdelmeimben, növelte istenismeretemet és istenfélelmet, miközben megtanítottak a Szentírás olvasásának fortélyaira is.

Igazi vágyakozással kerestem Jézust, mert számomra egyre inkább személyesé váló üzenetei révén megismertetett önmagammal is. Őszintén akartam követni, Ő pedig nem tétovázott felsorolni ennek a feltételeit „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem” (Márk 8, 34-35). Világossá vált számomra, hogy a kegyelem evangéliumának megértése nem a feltétele az Ő követésének, hanem inkább annak következménye. Akartam hát átadni magam teljesen Neki, *CSAK NEKI*.

Felfedeztem Isten határozott mellém ál-

lását abban, hogy a mindent elsöpörni kívánó tudományos szocializmus és filozófia „agymosásának” idején nem engedte figyelmemet elterelni a Megváltóról, sőt egyre inkább kívánatosá tette Őt számomra. Jézus főpapi imájából megtudtam, hogy az örök élet nem más, mint Jézus Krisztusnak ismerete (Ján. 17, 3).

Ábrahám Maslow motivációs elméletét követve az emberi szükségletek hierarchiájában, a hatvanas évek derekán erővel kopogtatott a társadalomban a „valósítsd meg önmagad!” – eszméje. Mindez zavarni kezdte kapcsolatomat Jézussal.

A valahová tartozás, a fontosság tudat, a kreativitás és alkotási vágy alakulását mind a Mindenható kezéből vettem adig. Megerősítést is nyert ez nálam Pálnak a Filippiekhez írt szavai által: „Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségleteket az Ő gazdagsága szerinti dicsőséggel a Krisztus Jézusban.” Így alakult ki bennem az a látás, hogy oda kell eljutnom ahol Isten akar látni. Az Ő akarata szerint kell jól betölteni hivatásomat. Isten vezetéseként éltem meg a Szegedre beadott továbbtanulási kérelmem át-hozatalát a fővárosi gyógypedagógiai karra, ahol otthonra találtam.

A Szentírás az Istenhez való tartozásunk ellenére is távolinak ítéli meg a mi útjainkat és gondolatainkat az Övétől. „Akik pedig a Krisztuséi, a testet megfeszítettek indulataival és kívánságaival együtt” – (Gal. 5, 24)-ben írja Pál. Ezek a gondolatok erőt jelentettek számomra az Ő követésével járó küzdelemhez, de belső vívódást is. Megértettem, a Krisztushoz tartozás a bennem munkálkodó Én feladását kell jelentse a magán és közösségi életemben egyaránt.

(Folytatása következik!)

Rottmayer Jenő

Kire hallgassak?

Mert az egyik ezt mondja, a másik pedig pont az ellenkezőjét.

Mást mondanak a szüleim, mást az iskolatársaim. Velük gyorsan végzek, mert a régi világban élők a mai világhoz nem tudnak alkalmazkodni, de úgy élni ma, ahogy régen éltek az emberek már nem tudok. Nekik úgy volt jó, de nekem másként kell.

Csakhogy az idősebbek sem beszélnek egyformán. A barátaimra sem hallgathatok, mert ki ide hív, a másik szörnyülködve óv attól, hogy oda menjek. A legjobb munkatársaim és a főnökeim is mást-mást képviselnek, mind a sportban, mind a szórakozásban, mind az élet legkülönbözőbb dolgaiban. Régen azt mondták, hogy akinek jól megy, a jégre megy táncolni. Csakhogy beszakad a jég, mert vékony. Azt is mondják, legalább 10 centis legyen az a jég. Bár még nem láttam, hogy mielőtt valaki rámenne, megmérné. Ha meg is akarná, akkor sem tudja, ha mégis megmérné, esetleg ott megfelel ahol méri, de ha jobb megy, lékre futhat.

Jaj, kire hallgassak? Olyan tanácstalan vagyok. Minél fontosabb dologban kell döntenem, annál izgatóbb ez a kétely. Ki tudja, mit hoz a jövő? – kérdi a diák. Talán nem is angolt kellene tanulnom, hanem kínait, vagy arabot? Kínaiul kell legalább 2000 írásjelet tudnom, hogy elolvassak bármit. Kiolvasni akár már magyarul is lehet, hiszen azt a jelet olvassák Kínában százféle nyelven. Ha egyet megtanulnék, még akkor sem biztos, hogy van-e esélyem, mert most az arabok jönnek.

Ha nem is fordulok ennyire kifelé,

itthon megint csak a kételyekkel küzdök: Kire hallgassak? Ahányan valamit biztosra állítanak a politikusok, a másik éppen az ellenkezőjét állítja biztosan, és milyen dühödten? A szavába vág a vitatkozó partnernek, és még jó ha nem az arcába vág. Mindenki képtelen megérteni a másikat, bár nem is akarja. Csak kötekedni akar.

– Tudom, tudom! Maga meg azt akarja mondani, hogy hallgassak Istenre és a Bibliára. Hallgatnék is rá, de aki a Szentírásra hivatkozik, maga sem úgy él. Élő cáfolata a Bibliának. A napokban egy vendég a szószékről azt mondta, hogy a Bibliát és Isten szavát kiforgatják. Az ördög is tud Bibliát magyarázni. A múltkor a keresztyén európai magatartásra apellált valaki előttem, de azt sem tudta, hogy ki a papja, hol van a templomuk, és kijelentette, hogy ő a „maga módján vallásos”. – Nem akarok a vallástalanoktól hallgatni bibliamagyarázatot. Aki a kereszténység ellensége, az a keresztény tanítást miért idézgeti.

Megyek a saját fejem után, úgy is magamnak kell vállalnom a döntés felelősségét. Csakhogy ezzel megint oda tértem vissza, hogy egyre csak kérdezem: Ugyan, kire hallgassak?

Szebeni Olivér

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Nyugdíjas karácsony

Szépen díszített fenyőfa világította meg az alagsor díszített és megterített asztalait.

A vendégek nem csak a mi gyülekezetünkben voltak ott, hanem sok egyedülálló is érkezett az alkalomra.

A legnagyobb ajándék – "Ma föl lehet menni a holdra", de mégis a legnagyobb az, hogy Isten elküldte egyszülött fiát "Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen."

Több testvérnő szavalt, majd az Igehirdetés következett. Kiss Emil testvér a Máté ev. 1:18-25-ig terjedő részét olvasta fel: "Ő szabadítja meg népét bűneiből."

Utána a csillagszóró gyújtás következett – és áhitattal énekeltük a "Csendes éj"-t.

A vendéglátó testvérek finom vacsórát szolgáltak fel és sok süteménnyel kedveskedtek.

Áldott Karácsonyt kívántunk egymásnak.

Köszönet a szervezőknek, s a szolgálóknak áldozatos munkájukért!

Vékony Józsefné

Ifjúsági karácsony

Ifjúságunk karácsonyi alkalmát Szlepák Attila és Tamara lakásán töltöttük december 21-én. Nagyon kedves karácsonyi hangulatot varázsoltak belvárosi lakásukba, ahol a csapat, mint egy nagy család helyezkedett el. Kellemes muzsika, szép karácsony fa, finom ételek, karácso-

nyi sütemények tömkelege volt terítéken, minden ami csak kell a tökéletes karácsonyi hangulathoz.

Szokásunkhoz híven előzőleg a cédula húzás módszerével meghatároztuk, hogy ki kit lepjen meg egy ajándékkal idén. Akit húztunk, annak kellett egy kedves költeménnyel, műalkotással kedveskedni, azonban tárgyiasult ajándékokat nem adtunk egymásnak, de az est során mégis mindenki kapott egy keresztény könyvet, amit hazavihett. A könyveket egymás közt lehet innentől cserélgetni így mindenki többet is elolvashat, amire csak kíváncsi. Jómagam *Philip Yancey: Hová tűnt az örömhír* c. könyvét kaptam amelyet rögtön olvasni is kezdtem.

Üzenettel én készültem. Éneklés és imádkozás után felolvastuk Lukács Evangéliumának Jézus születését leíró részét. Ezután a Biblia karácsony ünneplésére vonatkozó állításait keresve azt találtuk, hogy Isten nem buzdít arra, hogy Jézus születését megünnepeljük. Ebből azt a következtetést vontam le, hogy isteni rendelés híján Karácsonnyal azt kezdünk, amit csak akarunk. Amit csak lelkiismeretünk, belátásunk, kreativitásunk, Istennel való kapcsolatunk alapján helyesnek ítélünk. „Mit kezdés hát a Karácsonyoddal?” – hangzott a körkérdés, amelyre válaszul a jelenlévők őszintén kifejtették, hogy hogyan készültek az ünnepi időszakra, mi jó és mi rossz számukra ebben. Ezután a karácsonyfa csillagszóróinak meggyújtása és a Csendes éj eléneklése következett. A meghitt hangulat és jóízű beszélgetések még sokáig tartottak.

Dobner András

Amit leginkább megköszönnék

Huszonegynéhány évvel ezelőtt lehetett. Az Andor utcai megállónál szálltam föl a 14-es buszra. Édesanyám ott ült éppen velem szemben, szinte egymás szemébe néztünk. Megálltam az ülése mellett és vártam, hogy megörüljön nekem úgy, ahogy mindig is szokott.

Nem ismert meg. Akkor döbbsentem rá először, hogy mennyire nem lát. Mégis, ha azon gondolkodom, hogy mi az az egyetlen dolog, amit leginkább megköszönnék most, akkor az nem elsősorban az, hogy megtartotta a benne növekvő életet, amikor az orvosok le akarták beszélni negyedik gyermeke kihordásáról; – és talán nem is az, hogy egyéves koromban másodszor mentette meg az életemet azzal, hogy a negyedik emeleti ablakpárkányra felmászó kisfiát méterekről észlelve óvatosan megközelítette majd magához ölelte a szemközti épületben jajveszékélő szomszédok ijedtsége közepette; – még csak nem is a további, hosszan sorolható kalandok valamelyike.

Nem. Amit most leginkább megköszönnék, az éppen az, hogy látott. Ahogy a világot szemlélte. Ahogy mindenki az ismerőse volt a kispesti piacon, a József Attila lakótelepi utcákon, Tahi erdei ösvényein vagy a Balaton-parton, vonaton, buszon, villamoson. Hogy minden embert szeretni valónak látott, s úgy szólt sosem látottakhoz, mintha régi ismerősök lennének. Gyerekkorunkban ezt elég cikinek tartottuk, aztán mostanában néha azon kapjuk magunkat, hogy mintha valami mégis ragadt volna ránk ebből.

Mindezek fölött azt köszönném meg, hogy túllátott. Túllátott pillanaton, önmagán és a halálon.

– Ahogy túllátott a **pillanaton**, nem hagyva, hogy a hétköznapiok „gatyagyári” küz-

delme feleméssze, ahogy túllátott **önmagán**, s talán ezért hitette el velünk, hogy számára a csirkének a **háta** a legfinomabb része, és ahogy a Fóti Gyermekvárosban megismert Nádler lányokat a sajátjaiként szerette. Szinte érthetetlen, hogy a nagy család, a kétműszakos Petőfi-brigádozás mellett miként maradt idő művészi kedvteléseire a költészet, az előadó, szakács és képzőművészet területén.

– Ám nemcsak a pillanatot és önmagát haladta meg, de túl tudott látni a **halálon** is. Meggyőződve arról, hogy odaát nemcsak egy hibátlan világ köszön rá, de a világ legfontosabb személye is.

Ahogy ő látott, az a hit, az istenfélelem látásmódja. Ezért nem hallgatott az orvosokra, ezért indult még félig világtalanul is beteget látogatni megkockáztatva, hogy autó üsse el, ami kétszer aztán be is következett, és ezért mondta még az ősszel is, érzi, hogy szereti őt az Úr. Hogy ő túllátott, engem is arra készítet, hogy 95 évet ne csak az utolsók alapján szemléljek. Ez hát a szemléletmód, amit leginkább megköszönnék... De kinek is?

Köszönöm Istennek, hogy ilyenképpen látó Édesanyát, ilyen szülőket adott!

De van itt még egy nagyon fontos köszönivaló: Ez a köszönet pedig a nővéremet és a sógoromat illeti, Évát és Palit a gyermekeikkel, egész családjukkal együtt. Azért, hogy csaknem 20 éven át fogadták be az akkorra már nem mindig könnyen befogadhatót.

Ezért is, értük is legyen Istené a dicsőség!

Kántor Tamás

Különböző színekben, de együtt Isten színe előtt!

2019 már a nyolcadik olyan év, amely során gyülekezetünk ifjúsága megszervezi a Baptista Ifjúsági Országos Labdarúgó Kupát. Ennek a sorozatnak amelle-

hogy keresztény közösségek együtt sportolhatnak, mindig az volt a célja, hogy az ott megjelenő, nem hívő játékosok is hallhassák az evangélium üzenetét.

Épp emiatt kérjük minden alkalommal a gyülekezet imádságát! Ezen a tornán esetenként lehetőségünk van megszólítani több száz embert! Ezúttal január 5-én egy „kisebb” rendezvényre került sor, 2018 nyolc legjobb csapatának teremtoránát, kvázi döntőt rendeztünk, ám ennek is volt különleges eseménye.

A nap elején ugyanis a nyolc csapat képviselője (valamint én főszervezőként) imádkoztunk (különböző színekben, de együtt Isten színe előtt) egymásért, azért,

hogy a nap áldott körülmények között teljen. Áldott is volt! Sérülés nélkül, keves vitával,

sok szeretettel és mosollyal!

A gyülekezetünk tagjait is felvonultató JUBI Titans ezúttal egy peches napot fogott ki. Címvédőként érkeztünk a tornára, de most nem tudtunk a legjobbak közé kerülni. Ugyanakkor tudjuk, hogy ez így van jól, a BIOLK-nak nem az a legfontosabb része, hogy mi minél több aranyérmert hazavigyünk, hanem, hogy a résztvevők közül minél többen kapják meg az égi koronát!

Kántor Barnabás

Gyermeke- mutatás

2019. január 13-án vasárnap délelőtt Boros Dávid lelkipásztor testvér „Én, az Úr, hívtalak el igazság-

ban, és fogom kezedet, és megőrizlek,,
Ézsaiás 42, 6. igei üzenettel köszöntötte
Weisz Patrik és Bögös Nóra Laura nevű
gyermekét.

Innen – onnan

KÖLCSÖN AZ ÚRNAK

Egy apa 50 centet adott a fiának. s azt mondta, hogy arra költheti, amire akarja. Később, amikor érdeklődött a pénz sorsáról, a fiú közölte vele, hogy kölcsön adta valakinek. – Kinek adtad kölcsön? – kérdezte az apa. A kisfiú így válaszolt: – Odaadtam az utcán egy szegény embernek, akiről láttam, hogy éhes. – Ó, ez butaság volt! Soha nem fogod vissza kapni. – Oktatta az apa. – De apa, azt mondja a biblia, hogy aki adakozik a szegényeknek, az kölcsönt ad az Úrnak" – közölte a gyerek. Az apa olyan elégedett volt a fia válaszával, hogy még további 50 centet adott neki, aki így szólt: – ugye, mondtam neked, hogy vissza fogom kapni, csak nem gondoltam, hogy ez ilyen hamar lesz!

Kölcsönöztél-e valaha az Úrnak? Felismerted-e valaha mások nyomorúságaival kapcsolatban a közvetlen mennyei kérést, hogy amid van, másnak is adj belőle? A Biblia óva int a szegénység lenézésének és mellőzésének bűnétől, hogy kegyes szavakat használjunk, miközben gondosan őrizzük talán tömött pénztárcánkat.

A Galata 6:10 is azt mondja: "... tegyünk jót mindenkivel...". Adományozhatsz szeretet nélkül, de nem tudsz szeretni adományozás nélkül.

H.Bosch után közreadta: H.A

AZ ÖLTÖZÉK

Elfogadva V. György angol király meghívását, Mahatma Gandhi a szokásos dhoti – lepedőjébe csavarva jelent meg a Buckingham palotában a teán. Később valaki megkérdezte tőle, biztos-e abban, hogy a megfelelő öltözékben jelent meg a király előtt. Biztos, hogy elegendő ruha volt rajta?

– Miért ne? – válaszolta Gandhi. – Ami a királyon volt, az elég volt kettőnknek.

Közreadta: H.A.

A ZSUGORI

Egy zsugori mindenét eladta, aranyat vett, és mind egy nagy rúdca olvasztotta, amit azután titokban elásott a földjén. Minden nap kiment oda, ahol az aranya volt, és órákat töltött ott, kincsében gyönyörködve. Néhány ember észrevette a zsugori különös viselkedését. Egy nap meglesték, és rájöttek a titkára. Aztán éjszaka kiásták a kincset és ellopták. Másnap a zsugori ismét kiment, mint rendesen, és meglátta, hogy a kincsét elvitték.

Kétségbeesetten tépte a haját, zokogott és kiabált vesztesége felett. Ilyen állapotban találkozott egyik szomszédjával. A zsugori elmondta neki a szerencsétlenségét. – Sose vegye úgy a szívére a dolgot, barátom – vigasztalta a szomszéd – , tegyen a kincse helyére egy téglát, menjen ki ahhoz minden nap és nézegesse hosszasan. Ez semmit sem fog változtatni a dolgon, hiszen míg az aranya megvolt, addig sem vette semmi hasznát.

Közreadta: H.A.

Gondolatok

➤ Ha nem tudsz hálás lenni azért, amit Isten adott neked, akkor nézz körül a világban, és légy hálás azért „amitől megvédett”.

- Ne azt kívánd, hogy minden könnyen menjen. Kívánd azt, hogy legyen erőd legyőzni a nehézségeket.
- A szeretetnek nincs határa, nincs mértéke, s nem váltható pénzre. Ebből is látszik: nem ember alkotta.
- Az emberek többnyire észre sem veszik azt, amit értük teszel. Kivéve, ha nem csinálod tovább.
- A lelkedet kell meggyógyítanod, hogy a tested egészséges legyen!
- Mindig legyél tisztességes! Ez majd sok embernek örömet okoz...

Gyerekszáj

– Unokáinknak elénekeltük a Kossuth nótát. Nagyon tetszett a fiúknak – énekeljük újra... Valter megkérdezte, mit jelent a „regiment” szó. Megbeszéltek. Aztán újabb kérdése támadt: Mit jelent az, hogy „mindnyájunknak el kell menni...”

Elmondom neki, hogy Kossuth Lajos nagyon régen, az 1800-as években élt – a szöveg maga azt jelenti, hogy 'ha még egyszer üzen / hív', akkor mindenkinek katonának kell állnia...

Valter egy pillanatra elgondolkodik, majd döbbsen megkérdezi: „még Licának is?” (Lica az ő 10 hónapos kis huga) ☺

– Miksa unokámmal 4 éves születésnapján a játékboltban sétálgatunk. Persze nagyon sok a látnivaló. Egyszer csak hív, mert mutatni szeretne egy dobot. Megyek, megnézzük együtt. Kéri, hogy vegyem meg.

Mivel tudtommal dobbal még nem volt dolga, megkérdezem, hogy miért.

„Azért, mert én úgy születtem, hogy szeretek dobolni”.... (Megkapta) ☺

(Bukovszkyék unokája)

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Stubnya Tiborné
Hetzke József és neje	Szalay Mihályné
Huszta Tiborné	Szikszai Lajosné

Dr. Kubina Ilona	Szlepákné Kiss Tamara
Puskás Zoltánné	Szűcs Borbála
Ráduly Emil és neje	Tóth Mihály
Rumbold Gyula	Vékony József és neje
Sebők Györgyné	Vida Sándorné

"Jó az Úr! Menedék nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra." (Náhum 1:7)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

Február 14. 15:00 kor a Nyugdíjas Klub alkalma lesz. Szeretettel várjuk testvéreinket!

Február 17. 15:00 Törökbálint, Olajág Idősek Otthonában istentisztelet.

Helyesbítés

Tájékoztatásul jelezzük, hogy a Testvérek újság bemelegítéséről való tudósításban helytelenül szerepel Oláhné Székely Bernadett neve, Széllné néven.

Az elírásért szíves elnézést kérünk az érintettől.

Szerkesztő

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva